

PEDAGOGAS

1996 SPALIO 24 D.

Nr. 26-27 (932-933)

Po rinkimų į LR Seimą

“MŪSŲ STUDENTAMS VALSTYBĖS IR JOS PILIEČIŲ LIKIMAS - VIS TIEK”

Rūta BARKAUSKAITĖ

Iš 1251 sąrašuose buvusio rinkėjo į Institute esančia balsavimo apylinkę atėjo 496. Paštu balsavo 13 (visi studentai). Iki 14 val. balsavo 11 žmonių, kurių nebuvo rinkėjų sąrašuose. Tai buvo magistrantai arba pirmakursiai, kurie balsavo pateikę pasus.

Galima būtų sakyti, kad mūsų studentai rinkimus boikotavo, nes balsuoti neatėjo daugiau nei 100 studentų! Prorektorius doc.D.Jurgaitis sakė nesuprantąs, kodėl studentai tokie pasyvūs visuose rinkimuose. Tikrai skaudu, kad mūsų studentams valstybės ir jos piliečių likimas - vis tiek. Kažin ar pasikeis padėtis po 4 metų?

Po 2 savaitių, lapkričio 10 dieną vyks pakartotiniai rinkimai vienmandatėje apylinkėje, nes nė vienas kandidatas negavo reikiamo balsų skaičiaus. Daugiausia balsų surinko Tėvynės sąjungos atstovas A.Sėjūnas (125), LDDP atstovas V.Juškus (76) ir Centro sąjungos atstovas M.Končius.

Daugiamandatėje apylinkėje daugiausia balsų gavo konservatoriai (116 balsai), Centro sąjunga (89), LDDP (55). Iš viso rasti 53 negaliojantys biuleteniai.

Rinkimų dieną "Pedagogo" korespondentė Rasa Ribikauskaitė kalbinusi keletą rinkėjų, prisipažino

nesitikėjusi, jog į rinkimus jie ateis taip pesimistiškai nusiteikę.

Daugelis pašnekovų, ypač

vyresnio amžiaus, tvirtino, jog balsuoti atėjo tik todėl, kad reikia. "Neateisi - manys, kad pritarė senajai valdžiai, - garsiai mąstė jie. Nusivylę ja nieko gero nesitikim ir iš naujos valdžios". Be to, jie skundėsi, kad labai daug popierizmo. Painu, sunku susigaudyti.

Kur kas optimistiškiau buvo nusiteikęs jaunimas. Užkalbintos 3 studentės tvirtino, jog jos villasi sulaukti po rinkimų gerų permainų, o balsuosiančios už Krikščionių demokratų partiją. Kodėl? "Sutampa pažiūros" - tvirtino jos.

Įpusėjus rinkimams, korespondentė užsuko į studentų bendrabutį. Viename kambaryje buvo pakalbintos kava gurkšnojantių studentės: "Už ką balsavote ar balsuosite?" - Jūs juokaujate?

Per tokį orą eiti balsuoti?! - pasipylė replikos. - Be to, net nežinome, už ką. Nei ta politika, nei agitacija domėjomės. Ir be mūsų yra kam balsuoti.

Taigi spalio 20 d. į rinkimus Venclauskių rinkimų apylinkėje ėjo kas tikėdamasis sulaukti geresnės valdžios, kas šaukiamas pareigos. O daug kas rinkimų rezultatų laukė lindėdamas savo būste...

Mums, redakcijos darbuotojams, nuostabą ir susirūpinimą kelia daugelio mūsų Instituto studentų politinis neišprusimas ir apatija. Ypač nelinksma dėl to, kad po kelerių metų jie taps mokytojais ir jiems bus patikėta mūsų šalies ateitis.

Konferencija "Mergaitė, jaunuolė šeimoje ir visuomenėje"

Spalio 25 d. Lietuvos universitetų moterų asociacijos Šiaulių padalinys rengia respublikinę konferenciją "Mergaitė, jaunuolė šeimoje ir visuomenėje". Ji vyks mūsų Institute bei trijose miesto mokyklose. Šią konferenciją pristatyti paprašėme jos rengėjus - doc.G.Cepaitienę (org. komiteto pirmininkę), doc.V.Šidlauskienę bei doc.F.Ivanauskienę.

- Kas nulėmė, kad jūs nutarėte surengti šią konferenciją?
G.Cepaitienė: "Pirmiausia tai, kad Lietuvoje šia tema nebuvo konferencijų. Mes matome, kad moterys, ypač jaunos, su savo

Nukelta į 3 p.

Šiaulių universiteto struktūra
Skaitykite 2 p.

Ką studentai mano apie tikėjimą?

Skaitykite 5-6 p.

KONFERENCIJAI "PRADINIS UGDYMAS: RETROSPEKTYVA IR PERSPEKTYVA" PASIBAIGUS

Skaitykite 7-8 p.

Ekspertai Universiteto projektui pritarė

Jau yra parengtas mūsų Instituto ir KTU Šiaulių politechnikos fakulteto reorganizavimo į Universitetą ir tolesnės jo veiklos projektas. Jį apsvarstė ir patvirtino visi Vyriausybės ekspertų grupės nariai. Šią savaitę bus parengta knygelė, kurioje bus pats projektas ir visi reikalingi dokumentai. Tikimasi, kad

kitą savaitę ją bus galima pateikti Lietuvos mokslo tarybai, Mokslų akademijai ir Rektorių konferencijai. Šios institucijos turi pareikšti savo nuomonę. O po to reorganizacijos klausimą nagrinės Vyriausybė ir Seimas. Instituto Rektoriaus prof. A.Gudavičiaus nuomone, nuo kitų mokslo metų priėmimas turi vykti jau į Šiaulių uni-

versitetą. Tai svariausias argumentas, dėl ko būtina spartinti paties reorganizavimo klausimo sprendimą.

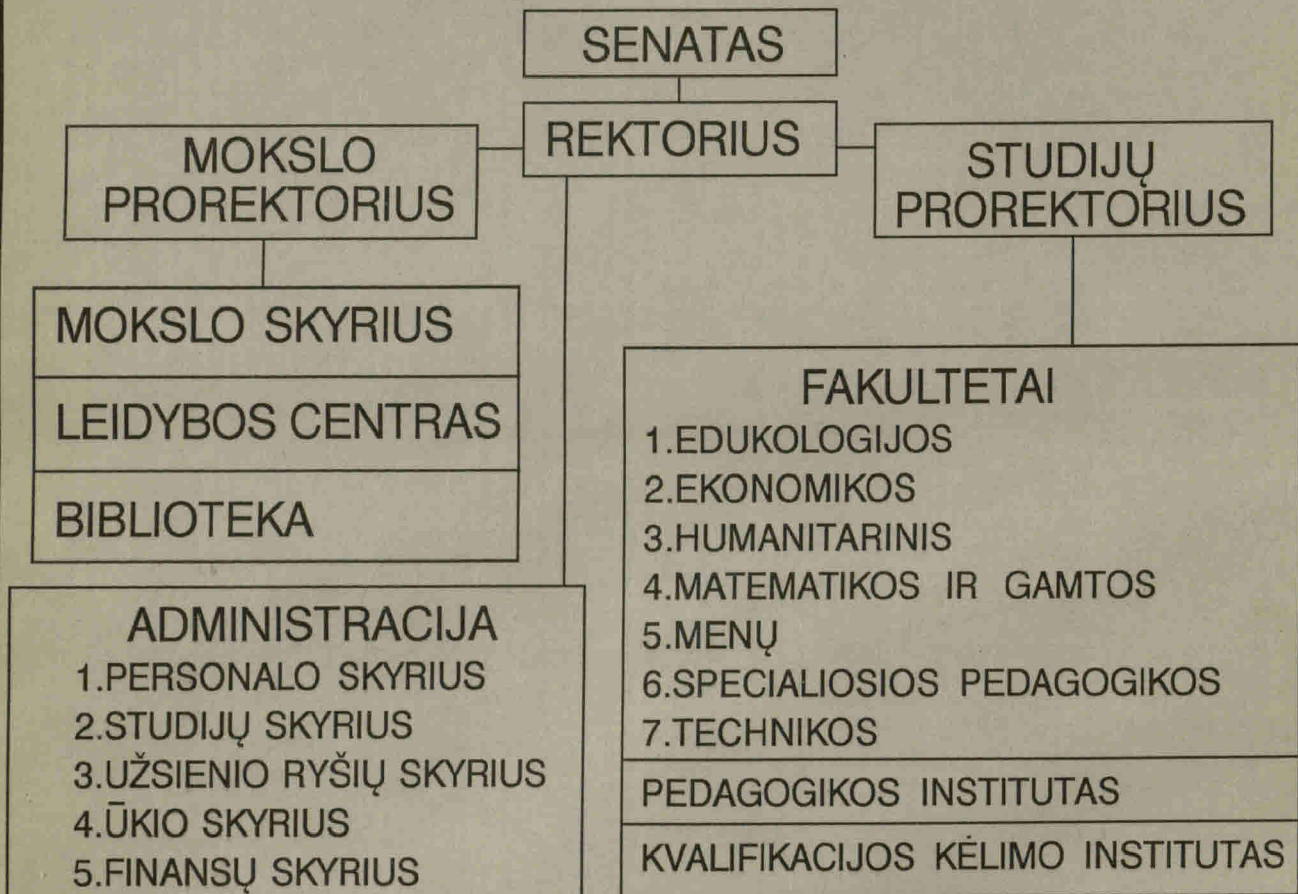
Reorganizavimo projekte yra surašyti fakultetai, specialybės, studijų programos ir kiti klausimai. Naujos specialybės bus steigiamos laipsniškai, todėl nuo kito

rudens po truputį jų pradės rasti, pavyzdžiui, Ekonomikos fakultetą su naujomis specialybėmis numatoma įkurti 1998 metais.

Siūlome susipažinti su būsimąjo universiteto struktūriniu planu.

"Pedagogo" inf.

Šiaulių universiteto struktūra



Šiaurės Lietuvos dialektologijos ir etnokultūros centras Institute

Rūta BARKAUSKAITĖ

Pagrindinės šio centro atsiradimo "kažtininkės" - tai doc.Janina Svambarytė, dialektologijos sekcijos vadovė, ir doktorantė R.Stankuvienė, atsakinga už etnokultūrą.

Centro įstaigimą Institute sąlygojo keletas priežasčių. J.Svambarytė papasakojo, kad Institute buvo susiklosčiusi nenor-

mali situacija. Kiekvienais metais Filologijos fakulteto studentai atlieka praktišką įvairiuose rajonuose, rinkdami įvairių tarmių pavyzdžius, rašinėdami juos į audio-kasetes. Iki šiol visa surinkta medžiaga būdavo siunčiama į Vilnių ir naudojama rašant žodynus. O juk dažnai šios medžiagos prireikia ir mūsų studentams, ir dėstytojams. Tiesa, Instituto lituanistai turi

sukaupe daug dialektologijos medžiagos savo namuose, bet studentams nepatogu ją naudoti, prašinėti. Taip kilo mintis įkurti Dialektologijos ir etnokultūros centrą Institute, kuriame būtų laikoma ne tik sukaupti dialektologijos turtai, bet ir įvairios nuotraukos, tekstai, buities rakandai ir kt. Studentai, vesdami pamokas mokyk-

lose, galės pasinaudoti viskuo, kas bus centre. Centras turi Šiaurės Lietuvos vardą, nes beveik visa medžiaga surinkta Šiaurės Lietuvos rajonuose. R.Stankuvienė mano, kad šiandien etnokultūra suvokiama labai primityviai. Liaudies dainą dainuojanti žmogų suvokia vos ne kaip mergaitę su dviem kasytėmis, apsilvilkusią tautiniais rūbais ir

Nukelta į 8 p.

"Tarptautinės" kelionės po Šiaulių autobusų parką

Rasa RIBIKAUSKAITĖ

ISIC - tarptautinis studento pažymėjimas, suteikiantis teisę naudotis lengvatomis perkant avibilietus, tarptautinių traukinių bei autobusų bilietus. Taip pat galima gauti šiokių tokių nuolaidų mokant už kai kurių muziejų, pramogų centrų, kavinių, netgi kirpyklų paslaugas. Pvz., Kaune 10 proc. mažiau turi mokėti ISIC pažymėjimo savininkas kirpykloje, bare "Mėlynasis apelsinas", 50 proc. - Vyt. Didžiojo karo muziejuje; Klaipėdoje - 50 proc. nuolaida taikoma Jūrų muziejuje, Muzikiniame teatre, pramogų centre "Pas Albertą", 10 proc. - viešbutyje "Vėtra" ir pan.; Vilniuje - 10 proc. grožio salone, bare "Kaura", kavinėje "Kon-

tora", "Pakeleivio užėjoje", 20 proc. - stomatologijos kabinete, 10 proc. - taksi. Šiauliuose 50 proc. mažiau mokėsite "Aušros" muziejuje, 20 proc. Kelionių agentūroje "Varita" ir 20-50 proc. - Lietuvos studentų ir jaunimo kelionių biure. Pastebėjote? Truputį skurdokas ISIC galiojimo Šiauliuose sąrašėlis. Ir nors šis pažymėjimas Lietuvoje nėra patvirtintas, bet jį minėtos įstaigos, transporto įmonės pripažįsta. Tuo tarpu Šiauliuose, nekalbant jau apie kavines, taksi, netgi miesto autobusuose negali su ISIC rodytis.

Spalio 9 d. PMP IV kurso studentė Rima, važiuvisi miesto autobusu, buvo nemaloniai nustebinta, kai, parodžius mėnesinį bilietą ir ISIC, kontrolierė pareikalavo... 20 Lt baudos,

motyvuodama tuo, jog studentė vežiojasi negaliojantį dokumentą. Rima bandė aiškinti, jog Vilniuje, Kaune tiek autobuse, tiek troleibuse kontrolieriams parodytas ISIC galioja. Tai kodėl Šiauliuose ne? Keleivės su kontroliere ginčas baigėsi ISIC konfiskavimu. Kontrolierė pažadėjo atiduoti pažymėjimą tik tada, kai studentė sumokės baudą. Kitą dieną Rimai vėl "teko garbė" susidurti su ta pačia kontroliere. Žvilgtelėjusi į ŠPI išduotą studento pažymėjimą, moteriškė burbtelėjo "Na va, ir tikrą pažymėjimą turi" ir lyg tarp kitko pridūrė: "Jeigu tau reikia ano, sumokėk 10 Lt". Hm... kad už pavėluotai sumokėtus pinigų auga procentai, seniai aišku. Bet kad kristų - tai naujiena. O gal kontrolierė čia pat vietoje savus įstatymus sukūrė? O gal tikrai Šiaulių autobusų parke yra naujovių? Todėl nutarėme pasiteirauti jo

vadovybės. Prieš tai kartu su Studentų sąjungos prezidente Sandra Civinskaite paskambinome į Autobusų parką. Neprisistačiusi moteris paragino kuo greičiau atvažiuoti, atseit ji mūsų laukianti. Nuvykome. Ne taip paprasta buvo patekti į pastatą. Aplinkui aukšta tvora - neperšoksi. Sandra užkliuvo kaire koja už plytelės: "Su kvailu žmogumi kalbėsiu?" - pasiguodė prezidentė. Nuraminau. Tai prietarai. Galiausiai viena moteriškė parodė pro kur įeiti, ir kartu "nuraminu", jog jau 3 minutes kaip baigėsi darbas. Paskui, palinkėjusi laimingai sugrįžti namo (turbūt galvoje turėjo neužkliūti kontrolieriams), ant kulno apsisukusi nuėjo.

Važiuodamos atgal svastėme: pažymėti talonėli ar ne. Juk jau 5 min. kaip parke baigėsi darbas. Gal ir kontrolieriams taip pat. Et, išsimušėm. Ir laukėm kitos dienos.

Vėl skambiname. Turbūt vėl ta pati moteris pakėlė ragelį. Ir pasigirdo atsakymas: "Jeigu jūs dėl to pažymėjimo, tai jis negalioja". Paprašyta, kad pacituotų iš dokumento, kuriame tai būtų parašyta, moteris be jokių ceremonijų kartojo tą patį - negalioja. Paklausta, kaip susisiekti su viršininkais, pašnekovė "nuraminu", jog valdžios nėra (savaitei išvykusi). Bet, aišku, mes "nenurimsime", palauksime, kol ji sugrįš, ir apie tolesnius mūsų žygius į Šiaulių autobusų parką parašysime kitame "Pedagogo" numeryje.

Konferencija "Mergaitė, jaunuolė šeimoje ir visuomenėje"

Atkelta iš 1 p.

idealais nedera prie dabartinės situacijos visuomenėje. Todėl reikia kalbėti apie mergaičių ugdymo problemas, norint sukurti sveiką visuomenę".

V.Šidlauskienė: "Pernai Pekine vykusioje pasaulinėje moterų konferencijoje buvo numatyta 12 krypčių, tarp kurių viena kaip tik ir vadinosi "Mergaitės". Taigi ir Lietuvos universitetų moterų asociacija paskatino labiau gilintis į šias problemas, nes mes dirbame su būsimaisiais jaunosios kartos ugdytojais".

- Kam skiriama ši konferencija - tėvams, pedagogams, moksleiviams?

G.Čepaitienė: "Visų pirma turime mes, mokslininkai, apibrėžti, kas padaryta ir kas daroma šiuo klausimu. Antra, tai norime atkreipti pačių mergaičių dėmesį panagrinėti joms kylančias problemas. Į konferenciją kviečiame ir tėvus, ir mokytojus, ir visų organizacijų, susijusių su mergaičių ugdymu, atstovus, t.y. gydytojus, vaiku teisių apsaugos tarnybų darbuotojus ir kt."

- Kaip apibendrinsite konferencijos rezultatus?

Doc.F.Ivanauskienė: "Numatome parengti rekomendacijas mokytojams, tėvams, visiems ugdytojams ir pačiai mergaitei kaip saviugdąs programą.

Šiandien, esant dideliame informacijos srautui, kalbant apie ugdymą, nėra akcentuojamas lyčių aspektas. O vis dėlto mergaitė yra savitas gamtos kūrinys, kurio paskirtis puoselėti gyvenimo vertybes. Mes norime, kad mergaitės save paanalizuotų visais aspektais: kaip moksleivė, kaip būsimoji mama, taip pat estetiniu, karjeros ir kt. požiūriais. Todėl, norėdami išklausti pačias mergaites, į konferencijos programą įtraukėme diskusijas mokyklose. Konferencijos rekomendacijose pirmiausia, matyt, atsispindės mergaičių savęs vertinimas, taip pat apibrėšime, ko mergaitei labiausiai reikia.

V.Šidlauskienė: "Bandysime mažiau orientuotis į grynai teorinį ugdymą, o daugiau dėmesio skirsime mergaičių bendravimo, poreikių, idealų ugdymo klausimams".

G.Čepaitienė: "Mes ir pačių studentų rengimą darbui mokykloje turime tobulinti ir koreguoti. Tuo aspektu konferencija bus naudinga ir studentams".

- Ar nenumatote ateityje skirti daugiau dėmesio ir berniukams?

V.Šidlauskienė: "Aišku, kad, nagrinėdami mergaičių problemas, paliesime ir jų bendravimo su bendraamžiais klausimus. Kalba, be abejonės, pakrups ir į berniukų pusę".

Kalbėjosi Z.Ripinskis

Kaip jie ten gyvena?

Indrė ŠILIAUSKAITĖ

Spec. pedagogikos fakulteto II kurso studentai, vadovaujami profesoriaus V. Karvelio ir dėstytojų J. Ruškaus, E. Elijošiaus bei dr. G. Morozovos, buvo nuvykę į Kauno specialųjį vaikų pensionatą (žymiai ir vidutiniškai sutrikusio intelekto vaikams), taip pat į pensionatą vaikams, turintiems judėjimo ir atamos sutrikimų, į kurčiųjų ir neprigirdinčiųjų internatinę mokyklą bei į kalbos centrą.

Nors kelionėje studentai jautėsi lyg vyksta į kokią nors ekskursiją (tą šaunų jausmą jau senokai buvo patyrę), išvykos tikslas buvo kitoks. Būsimieji specialistai susipažino su įstaigų vidaus tvarka, pedagogų, auklėtojų darbu, auklėtinių veikla.

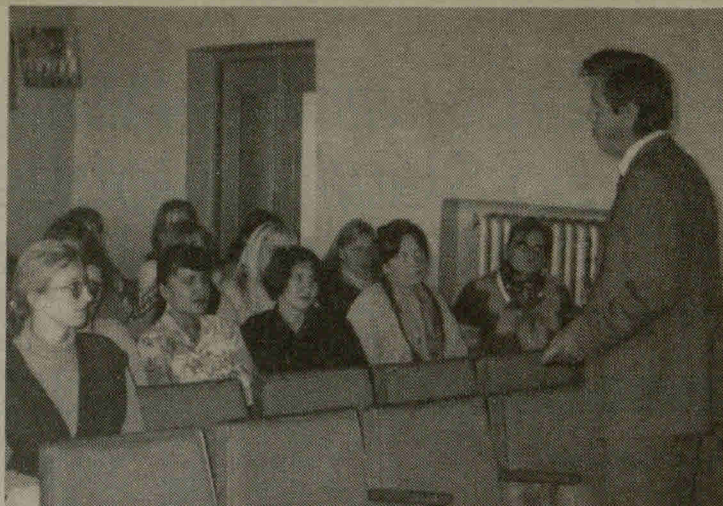
Vilijampolės specialiajame vaikų pensionate svečių atvykimo proga netgi buvo parodytas vaidinimas - mini miuziklas "Gimtadienis", kuriame vaidino vidutiniškai sutrikusio intelekto vaikai. Savo išpūdžius pasakoja studentai:

"Išvyka buvo įdomi. Daug pamatėme, sužinojome. Didelį išpūdį paliko vaidinimas" (Lina K.). "Išvyka labai patiko ji buvo tikrai naudinga, nes gerai pamatėme iš arti spec. mokyklą, jose vykstantį gyvenimą. Iš arčiau susipažinau su sutrikusio intelekto ir kitų negalių turinčiais vaikais, su tuo, ką jie sugeba (labai įdomus vaidinimas), taip pat su kurčiųjų ir neprigirdinčiųjų mokykla, jų mokymo priemonėmis" (Reda S.). "Manau, kad šitokio pobūdžio kelionės yra labai reikalingos ir naudingos būsimiesiems specialistams. Susidariau bendrą supratimą apie savo profesiją. Labai įstrigo pedagogų atsidavimas šiam darbui, kuris, be abejojimo, nėra lengvas" (Darius S.). "Išvyka labai puiki. Sužavėjo vaidinimas, vaikų stengimasis pasirodyti. Įdomu buvo pamatyti procedūrų kambarius. Šiek tiek sužinojau apie savo būsimąją profesiją" (Vaidilė A.). "Labai patiko vaidinimas, kuriam vadovė atidavė visą savo širdį" (Asta Š.). "Pamatėme įvairių negalių turinčius vaikus. Praktiškai susipažinome su tais, su kuriais teks dirbti" (Ramūnas Ž.). "Buvo įdomu pamatyti, kaip dirba spec. pedagogai,

kokios priemonės naudojamos vaikų negalėms palengvinti" (Evelina S.). "Ten dirbantys pedagogai labai geri, nuoširdūs, užjaučiantys ir suprantantys tuos vaikus. Svarbiausia šiame darbe - kantrybė ir kito supratimas. Man atrodo, kad būtent tokie ir yra pensionatų, centru darbuotojai" (Kristina J.). "Įdomu buvo pamatyti, kaip kurčiųjų ir neprigirdinčiųjų mokykloje absoliučiai viskas vaikams buvo adaptuota, kaip jie naudojami kompiuteriais (Indrė R.).

Studentai pabrėžė, kad per tokius apsilankymus specialiosiose įstaigose realiai susipažįstama su būsimomis spec. pedagogo, kineziterapeuto ir socialinio darbuotojo profesijomis. Sakyčiau, labiau negu per įprastą pedagoginę praktiką, nes matėme iškart kelių mokyklų ir pensionatų darbą. O dirbama čia ne tik pagal sudarytą programą ir nustatytą režimą, bet ir, pasitelkus visą pedagogo fantaziją, kiekvienam vaikui sukuriami priimtinausia, maloniausia aplinka, kurioje jis gali kūrybiškai atsiskleisti. Vaikas gali pasirinkti jam įdomiausia veiklą, tada nelieka vietos neigiamiems išgyvenimams, emocijoms. Štai kodėl yra nuostabu, kai spec. pedagogas turi ir kokių nors meninių polinkių.

Bet argi viskas yra taip jau puiku? "Ne tokios geros patalpos skirtos šiems vaikams, kokių reikėtų. Ypač sunku ten žiema, kai ne tik būtina užkamšyti langus, bet ir atlikti didesnę remontą" (Indrė R.). "Deja, mokyklų išvaizdos kiek niūrokos. (...) Žinoma,



geriau būtų, kad tokių įstaigų turėtume daugiau ir vaikams nereikėtų toli važiuoti nuo namų. Mačiau vieną mergaitę, kuri labai verkė, nors tik neseniai buvo atvežta iš namų" (Vaidilė A.). "Na va, vėl viskas remiasi į šaltą akmeninę sieną, kuri vadinasi "finansai". Visiems - ir neįgalintiems vaikams, jų tėveliams, ir spec. pedagogams norėtųsi, kad tokių specialiųjų įstaigų Lietuvoje būtų kuo daugiau, ne tik viename kitame didžiajame mieste; kad nors tos esamos patalpos būtų deramai sutvarkytos, o iš lauko pusės neatrodytų lyg nepilnamečių pataisų kolonijos. Garbės žodis, trūksta tik aukštos spygliuotos tvoros (bet juk ir

patys jaunieji nusikaltėliai yra žmonės)! Taigi ir stengiasi pedagogai, visą savo sielą atiduoda negalės ištiktiems vaikučiams, kad nors jų šilumos netrūktų, kad pensionatuose ir mokyklose auklėtiniai jaustųsi kaip tikruose namuose ar dar net geriau. Bet, deja, vienas lauko - ne karys, patys pensionato darbuotojai pastato nesusiremontuos. Rodos, yra visokiausių fondų, kurie kartais renka pinigų ir dar rečiau juos kam nors skiria. Gerai būtų, kad jie dažniau padėtų sutvarkyti senus specialiųjų įstaigų pastatus, papuošti jų aplinką, nes, matyt, ne viskas priklauso nuo vyriausybės.

Studentų klubas sulaukė talentingų naujokų

Rasa RIBIKAUSKAITĖ

Spalio 16 dieną senasis ir naujasis studentų klubas pakvietė visus į naujos programos "Senas+naujas-labai gerai" pristatymą. Sausakimšoje jaunųjų klubo narių nupieštais plakatais išpuoštoje 225 auditorijoje skambėjo autorių atliekamos dainos. Per salės kraštus liejosi muzika, pokštai. Iškilus techniniams nesklandumams, draugus iš keblios situacijos gelbėjo vakaro vedėjas įžymusis Lolo.

Grandioziniame renginyje dalyvavę pirmakursiai savo sugebėjimų demonstravimu "pasirašė" nuosprendį, likti klube ar ne. Po renginio susirinkę klubo senbuviai tai ir nusprendė.

Tad "Pedagogas" užkalbino klubo naujokėlius: Sandra, Vismantą, Alvydą, Irmantą, Jovitą, kurie patogiai įsitaisė foteliuose, vienas per kitą pasakojo renginio išpūdžius. Jiems patiko publika. Nesitikėję, jog tokia galybė žiūrovų suplauks į renginį. Pašnekovai džiaugėsi, kad rengiant programą daug padėjo senieji klubo vilkai, kurie konsultavo, "šlifavo" idėjas. Žodžiu, kuo galėjo, tuo padėjo. Todėl nenuostabu, kad scenoje naujieji "aktorai" jiems mažai kuo nusileido.

Danguolė TREČIOKAITĖ

Tikėjimas žmogui duoda viltį. Žinoma, nuoširdus tikėjimas, be jokių apgaulių. Būna dar ir tokių "stebuklų", kai tikėjimas perduodamas iš kartos į kartą. "Kodėl gi "stebuklas"? - paklaustų bet kuris žmogus. O yra tik vienas paaiškinimas. Vis dažniau vaikams neberūpi, kas buvo šventa jų tėvams, kuo jie gyveno, kuo džiaugėsi.

Nemalonu, bet, manau, ateis toks laikas, kai teks pripažinti, kad tarp "senojo" ir "naujojo" pasaulio atsiranda vis didesnė bedugnė. Šia tema diskutavome su keliais studentais. Štai ką jie pasakė: "Religija - keistas ir nesuprantamas dalykas. Tikiu, kad yra Dievas, bet kunigais netikiu. Pripažįstu tradicijas, išlikusias nuo senovės, mėgstu šventes, pavyzdžiui, Kalėdas, Velykas".

"Religija padeda žmogui suvokti tikrąją gyvenimo prasmę. Suprasti ir atrasti save. Taip pat rasti atsakymus į visus iškilusius klausimus".

Iš tiesų, visi dabar nepatenkinti Bažnyčia, o ypač jos tarnais. Sekamas kiekvienas kunigų žingsnis. Vos jie "nukrypsta į šalį", tuoj atsiranda kaltintojų, teisėjų ir budelių. Išėjus viena - kunigas turi būti žmonėms idealas.

Iš kur tas pyktis ant bažnyčios ir jos tarnų? Galbūt atsakymo reikėtų ieškoti istorijoje. "Pasiknaisiojau" savo mintyse, kuriose išliko šiek tiek faktų apie religiją iš senųjų laikų. Taigi, ar brangi mums prievarta įskiepyta krikščionybė? Gal šiuo klausimu jau niejas nebesidomi?... Ta krikščionybė jau taip seniai mūsų suvokta, kad neprisimename ir nesistengiame prisiminti pagonybės. O gaila... Mūsų senoliai gyveno gamta ir rūpinosi ją išlaikyti. Studentų mintys:

"Aš nepritariu tik pagonių aukoms Dievui, deja, neprisimenu, kaip vadinosi senovinis pagonių Dievas. Tada aukojami buvo ne tik gyvulėliai, bet ir žmonės. Tai pernelyg žiauru. Kiek žinau, dabar aukoja tik satanistai. Mes, krikščionys, apsiribojame pinigais ir šiaip žemiškomis vertybėmis".

"Man patinka, kad

pagonyš savo altorius rengdavo gamtoje, po kokiu nors ažuolu, prie ugniakuro. Tai nuostabu..."

Krikščionims tai turbūt nepriimtina, nes jų bažnyčios šaltos, išblizgintos, altoriai apkabinėti blizgučiais, neretai ir auksu. Arba nukirsta keletas ažuolų ir išskaptuota iš jų altorius, keletas suolų. Kunigai vedžioja žmones (turstus) po bažnyčią ir džiaugiasi, rodos, koks nuostabus ažuolinis altorius, kiek daug ši bažnyčia per amžių amžius arba per metų metus susikrovė turtu.

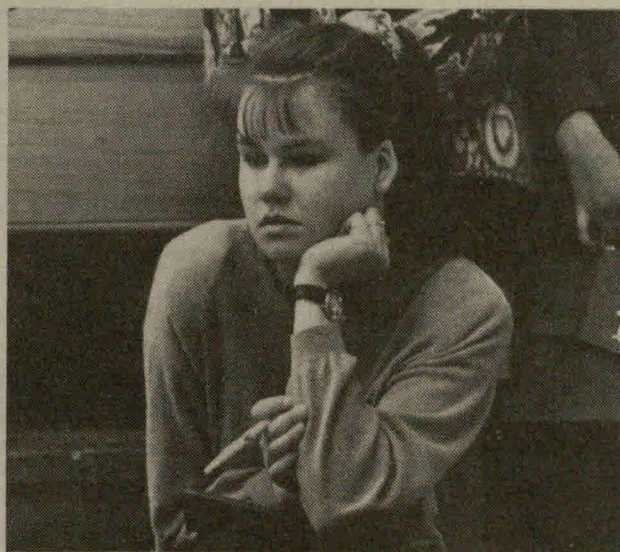
Aš tikrai negaliu su tuo

nualina žmogų, pavergia jo mintis ir lyg robotą priverčia kartoti išmoktą išpažinties tekstą.

"Atsineškite gitarą, grokite, giedokite šlovinčias Dievą giesmes, bet kad jūs nieko nedarote, nesistengiote, o tik ieškote naujovių, ieškote, kaip dar prikibti prie bažnyčios, prie kunigų atliekamo darbo ir pareigų visuomenei", - sakė kunigas.

Taip, jis išsakė tikrai gražias mintis, jaunimui suteikiama perspektyva atnaujinti Bažnyčioje nusistovėjusius, senus kanonus.

Ką studentai mano apie tikėjimą?



A. Musneckio nuotr.

susitaikyti ir žiūrėti į viską pro pirštus. Negaliu pasakyti, kad toleruoju pagonybę, juk nesugrąžinsi naujos kartos į senąjį gyvenimą, bet ir krikščionybė nedomina. "Aš dar nepasirinkau savo religijos", - pasakytų kiekvienas jaunas žmogus, dar neapsisprendęs. Ir nereikėtų jo kaltinti. Pasirinkimas priklauso nuo subrendimo.

Koks požiūris į jaunimą kunigų - "tikėjimo tvirtovės sargų"?

Man teko kartą kalbėtis su kunigu apie jaunimo integraciją į Bažnyčią, į katalikišką, senąją Bažnyčią. Aš išsaciau tokią mintį, kad šiuolaikinė bažnyčia vis dar senovinė, nors ir kaip kunigai stengiasi įrodyti, kad joje daug naujovių. Vien jau išpažintis

Tačiau toli gražu nėra viskas taip lengva ir paprasta. Kaip paaiškinti senoms moterims, kad mes norime tikėti, bet save realizuoti per tikėjimą bandytume kaip nors kitaip, o ne pagal nusistovėjusias normas.

Kartą mačiau, kaip bažnyčioje vyko netiesioginis konfliktas tarp pagyvenusių moterų ir dviejų vaikinukų, atėjusių pasimelsti. Vos įžengus į bažnyčią tiems jaunuoliams (14-16 m.), pastebėjau sumišusius, skvarbius bobučių žvilgsnius, kurie varstė juos nuo galvos iki kojų. (Galbūt daugiausiai dėl išvaizdos jie buvo taip apžiūrinėjami)

Tačiau vaikinukai buvo atkaklūs - paprasčiausiai liko stovėti kaip stovėję. Jie

nežinojo tų visų žodžių, ištariamų su kiekvienu kunigo judesiu ar gestu. Jie stovėjo ir meldėsi. Po to persižegnojo ir išėjo iš Dievo namų.

Kilo šurmulyš, šnabždesys, laikinai buvo pertrauktas "maldos ritualas". Ir bobutės, išmanančiai susižvalgydamos, aptarinėjo "bjaurų", "storžievišką" jaunimo elgesį. Ešą, kaip jie išdriso išėiti nepasibaigus šv. Mišioms. Šiuolaikiniam jaunimui nebėra nieko švento. Taigi pamastykite visi, ar jau taip lengva idiegti "naujovių" katalikišką bažnyčią, kuri kol kas tebėra senų žmonių valdoma?!

Vis dažniau ieškoma priežasčių, paskatinusių jaunimą pasirinkti sektą (šiuo metu jų yra tikrai nemažai), o ne krikščionišką tikėjimą. Kunigai niekina sektas, tyčiojasi iš jų, aiškina jauniems žmonėms, kad sektos veda tik prie išprotėjimo, daugiau - tikrai prie nieko nenuveda.

O jaunimas sektose jaučiasi laisvas, nevaržomas, gali pasirinkti tai, kas, labiau patinka ir tinka...

Kalbėjau su viena mergina, perėjusia į evangelikų tikėjimą. Ji sako, kad dabar daug ką emė isivaizduoti visiškai kitaip. Prieš ją atsiskleidė visai kitos gyvenimo tiesos. Ji išmoko skaityti Bibliją ir laikytis kai kurių joje išdėstytų taisyklių. Toji mergina sakė, kad Dievo šviesa begalinė. Jis saugo kiekvieną žmogų, tik ne kiekvienas žmogus supranta ir priima tą "apsaugą". Krikščionys skuba melstis ir maldauja iš Dievo nežemiškų dalykų sau, bet niekaip negali suprasti, kad su Dievo pagalba jie patys gali susikurti sau rojų žemėje. Tik reikia teisingai suprasti ir laikytis visų Dievo įsakymų. Dievas visada su mumis, Dievas padeda mums ir, žinoma, padės, tik sugebėjime priimti jo pagalbą. Mažai tirta, ar sektos žlugdo jauną žmogų, tempia jį gilyn į "liūną" ar vis dėlto ištraukia jį į dienos šviesą, skatina geriems darbams.

Gal mums neduota tokia teisė - kaltinti sektas, krikščioniškąjį Dievą. Mes per daug išpuikome ir laukiame gėrybių, atnešamų ant auksinės lėkšutės.

Nukelta į 6 p.

AR SUNKU BŪTI IR MAMA, IR STUDENTE?

Irmina JACKUVIENĖ,
Spec.pedagogikos fakulteto
III k. studentė

Žodis "mama" daugumai nuskambės taip, jog nė vienas nesuabejosime, ką jis reiškia iš tikrųjų. O mama studentė?.. Kaip mes įsivaizduojame iš vienos pusės mama, o iš kitos - studentė? Kai kas net neįsivaizduoja, kaip galima atlikti du vaidmenis iš karto. Kiti sakė: "Argi negražu - mama ir studentė?" Pabandykime pažiūrėti, kas čia gražaus?

Mamų - daug, o mamų studentų?.. Ar kada nors susimąstėme, kiek yra besitudijuojančių mamų? Tikriausiai, kad ne. O jų tikrai yra nemažai. Kas yra pasidomėjęs, ar mamoms studentėms sunku? Ar kada nors jų esamę paklause, kaip jos suderina šeimą ir studijas?

Todėl nutariai susitikti ir paklausinėti jų, kaip joms sekasi.

Kai kurios pirmajame kurse tapusios mamomis iš karto pasineria į šeimos rūpesčius, o ne atsideda studijoms. Kitos išsaina akademinį atostogų. O joms pasibaigus ir toliau gan sėkmingai studijuoja. Būtent su šiomis Spec.pedagogikos fakulteto studentėmis mamomis ir mėginau pasikalbėti. Be galo įdomu buvo sužinoti, kaip jos pasiryžo toliau studijuoti. Paklaususi jų, išgirdau atsakymą, kad tai esą jų gyvenimo tikslas ir jo reikia siekti. Viena dar sakė, kad jai labai patinka studijuoti, domina būtent ši specialybė, todėl nenori mesti studijų, nors ir labai sunku būtų.

Bet šie atsakymai nenuramino manęs. Susirūpinau, kas prižiūri jų mažylius? Kai kurios iš mamų aiškino, kad savo vaikučius veda į vaikų darželius. Dar kitas džiaugėsi tuo, kad turi nuostabius tėvus, netgi - vyrus. Iš jų atsakymų supratau, kad jomis labai rūpinasi bei padeda tėvai. Štai viena studentė savo vaikelį mato tik savaitgaliais. Jį prižiūri močiutė, nes mamai visiškai nėra kada. Tačiau, radusi nors minutę laisvo laiko, lekia pasimatyti su mažyliu.

Kita mama studentė kiekvieną rytą nuveža vaiką savo mamai, o vakare, grįžusi iš paskaitų, jį pasiima. Jai, mano manymu, tikrai sunku dėl to, kad gyvena ne Šiauliuose. Ir taip kas dieną.

Mane domino dar ir tai, kaip jos suderina studijas su šeimyniniais reikalais.

Visos juokdamosi atsakė trumpai ir aiškiai: "Kada nori, viską gali. Reikia tik vienintelio dalyko - noro ir kantrybės. Ypač kantrybės, kad ir kaip sunku būtų".

Galbūt kai kuriems tai

sunkiai suvokiamas reiškinys. Stebėjausi tokiomis šauniomis mamomis.

-Bet mes optimistės, - tvirtino beveik visos. - Mes save įtikiname, kad tai nesunku, nebaisu, kad būna ir blogiau.

O ko jos palinkėtų būsimoms studijuojančioms mamoms?

Viena iš karto tyliai sušnibždėjo: "Geriau, kad tokių mamų būtų kuo mažiau, tuo mažiau jos vargs". Kitos linkėjo, kad nė viena nenukabintų nosies, kad stengtųsi baigti pradėtas studijas ir kad nepritrūktų jėgų. Pasak vienos iš jų, pripratus visiškai nėra jokių sunkumų, bėdų ar vargų, kartais studijos - net malonumas.

Iš kur tiek kantrybės, tiek ryžto bei pastangų, tiek pasitikėjimo savimi?

Tikriausiai niekas neatsakysime į šį klausimą, kol nepabūsime pačios jų vietoje. O ar sunku būti kartu ir mama, ir studente - spřskite patys.

Ką studentai mano apie tikėjimą?

Atkelta iš 5 p.

Paprasčiausiai pasirinkime, kas mums mieliau: krikščionių, musulmonų ar dar koks nors Dievas.

Galima ir pamedituoti. Pasinerkime į Budos skelbiamas tiesas. Budizmo nuostatos - tai gyvenimas ir kentėjimas. Kentėjimas - norai. Kentėjimo pašalinimas - tai norų pašalinimas. Taigi sek Budos mokslą ir išlaisvinsi kūną nuo kentėjimo. Kiekvieno Rytų žmogaus uždavinys - atsakyti savo minčių, proto ir patekti į erdvę, taip pat išieiti iš tos nusistovėjusios formos. Visa tai įmanoma per meditaciją. Meditacija - atsakymas kūniškų dalykų, aukščiausio siekimas. Aukščiausia pakopa - Nirvana. Tai atsipalaidavimo viršūnė, tobulumo siekimas.

Rytų tikėjimo išpažinėjai turi daug atsipalaidavimo paslapčių. Visiškai atsipalaiduoti - tai menas. Ir vienas iš sudėtingiausių atsipalaidavimo menų yra joga. Ji susijusi su žmogaus pastangomis, valia, ritualais.

Rytų religijos skelbėjai labiau rūpinasi sielos dalykais, pašmonės pa-naudojimu savo tikslams. Jiems artima sublimacija - pašmoningos energijos transformacija (perkėlimas) į visuomenės skatinamą veiklą.

Kiekviena religija rūpinasi įvairiomis problemomis, siekia visokių tikslų. Ir kiekviena religija savaip teisi. O prieštaraujančių ir kaltinančių visuomet užteks.

Paklauskime tikinčio žmogaus, ir jis ras atsakymą į bet koki klausimą. Tai gal visai nesvarbu, kuo jis tiki, svarbiausia, kad tiki.

Aš pati tikiu Dievą, tikiu, kad jis padeda mums, bent jau pasimeldusi jaučiuosi geriau. Man gera, kad galiu išlieti net ir pačias slapčiausias savo mintis. Į bažnyčią nueinu, kai pati noriu, kai atsiranda poreikis išsakyti susikaupusią nuoskaudą, pasidalyti su Dievu išgyventu džiaugsmu. Bažnyčioje aš jaučiuosi laisva. Einu tada, kai joje nėra daug žmonių ir tvyro pakili tylą. Mane slegia prislopintas žmonių šurmuly, dar labiau vargina išpažinties rituališkumas. Bet aš su malonumu einu per šventes į bažnyčią su tėveliais. Mes išklausome šv. Mišias. Tai jau tampa tradicija mūsų šeimoje. Manau gerai, kad tradicijos visus žmones dar vienija, jungia bendriems tikslams.

Žodžio "fuksas" kilmė

Paprotys vadinti pirmųjų semestrų studentus fuksais atėjo iš Vokietijos. Fuksais buvo vadinami studentai, nepakelti į buršus. Vokiečių Bursche kilo iš viduramžių lotynų k. bursa "kailis, pinigų maišelis, bendra studentų kasa". Taigi buršas yra korporacijos narys, gyvenas iš bendros studentų kasos. Kiekvienas fuksas turėjo tarnauti buršui, kol jis pats po sunkių egzaminų tapdavo buršu.

Fuksų pakėlimas į buršus būdavęs labai triukšmingas. Vienas iš svarbesnių momentų buvęs "Fuksų mėtymas" - Fuchse prellen. Medžiojojų papročiu nušauta lapė būdavo mėtoma aukštyn. Šį paprotį pasisavino buršai pirmakursiams kankinti. Ceremonija buvo per žiauri, ir valdžia ją uždraudė. Antrojo semestro studentai - brandfuksai (Brandfuchse), kad gautų buršo diplomą, turėdavo bėgti gatvėmis pro degančius fakelus, kuriuos laikydavo buršai. Po ceremonijos fuksai gaudavo buršo diplomą ir tapdavo tikraisiais korporacijos nariais.

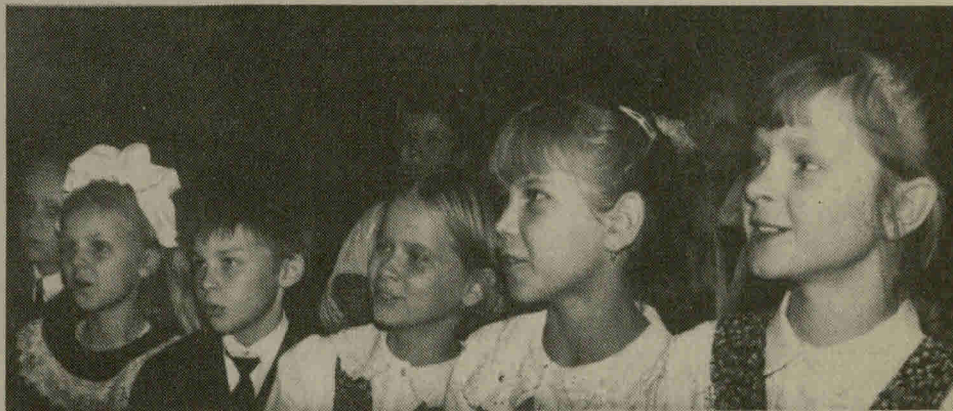
Ilgą laiką fuksų pravadės kilmė buvo siejama su lapės pavadinimu - vok. Fuchs. Pirmojo kurso studentui fuksų pravadė suteikta tik XVII a. viduryje. Iki tol pirmųjų kursų studentai buvo įvairiai pravardžiuojami: Pennal, Schurk, Feix ir kitais vardais.

Vieną įdomesnių aiškinimų randame Kasparo Donario knygoje "Amphitheatrum sapientiae joco-seriae...", išleistoje 1670 m. Frankfurte prie Maino. Šioje knygoje yra V. Heiderio kalba "de vulpeculis scholasticis" - apie mokyklinės lapės. Pasakojama, kad Jenoje atsiradęs keistuolis, vilkėjęs lapės kailiniais. Anksčiau jis buvęs mokytojas, o vėliau tapęs universiteto profesoriumi. Kadangi jis dėvėjo lapės kailinius ir anksčiau buvo mokytojas, visi studentai vadinę jį "Vulpecula scholastica". Vėliau šis pavadinimas buvo taikomas visiems, kurie tik ateidavo iš mokyklos.

Perspausdinta iš "Ave vitos"

KONFERENCIJAI "PRADINIS UGDYMAS: RETROSPEKTYVA IR PERSPEKTYVA" PASIBAIGUS

Spalio 18-19 d. Institute vyko Pedagogikos fakulteto surengta didelė tarptautinė konferencija "Pradinis ugdymas: retrospektyva ir perspektyva". Jos rengėjai ir dalyviai nutarė konferencijos išvadas ir rekomendacijas paskelbti spaudoje, todėl šiandien jas pilnai ir spausdiname.



Konferencijoje dalyvavo 610 pranešėjų ir svečių, tarp jų mokytojai iš 20 šalies rajonų, rajonų švietimo skyrių, visų Lietuvos aukštesniųjų pedagoginių mokyklų atstovai.

Iš viso perskaityta 70 pranešimų, kurių autoriai - aukštųjų ir aukštesniųjų pedagoginių mokyklų dėstytojai, patyrę mokytojai metodininkai ar ekspertai, svečiai iš Latvijos ir Anglijos.

Konferencijos metu pranešimai skaityti plenariniame posėdyje ir penkiose sekcijose: pedagogikos ir psichologijos, lietuvių k. mokymo, matematikos mokymo metodikų, dalykų dėstymo metodikų, meninio ir muzikinio ugdymo sekcijose. Jose buvo nagrinėta:

- 1) bendrieji ugdymo principai,
- 2) atskirų dalykų turinio aspektai,
- 3) ieškota, kaip tobulinti ir gerinti aukštųjų mokyklų ir vidurinių mokyklų bendradarbiavimo formas,
- 4) kaip kooperuoti psichologų, pedagogų ir mokslininkų praktinę ir mokslinę veiklą,
- 5) kaip rengti universalaus tipo mokytoją, gebantį dirbti permanentinėje ugdymo sistemoje.

Išskirtinis konferencijos bruožas - ryšių tarp mokslininkų (teoretikų) ir mokytojų (praktikų) stiprinimas ir nuoseklus jų bendradarbiavimas.

SEKCIJŲ REKOMENDACIJOS IR PASIŪLYMAI

Švietimo ir mokslo ministerijai

Dėl mokytojų atestacijos

1. Skatinti švietimo institucijų pasitikėjimą Mokytoju, pagarba Mokytojo iniciatyvai.

2. Sukurti lankstesnę ir konkretesnę mokytojų atestacijos mechanizmą, sudaryti vienodas sąlygas visų aukštųjų pedagoginių mokymo įstaigų dėstytojams dalyvauti atestuojant mokytojus, nes tai viena iš dėstytojų kvalifikacijos kėlimo, bendravimo su mokyklomis formų. Yra nelogiška, neetiška ir nesuprantama, kad iš pradinių klasių mokytojų atestavimo komisijų yra visiškai išseleminuoti Šiaulių pedagoginio instituto dėstytojai, tris dešimtmečius vieninteliai Lietuvoje rengę pradinių klasių mokytojus.

3. Informuoti vyriausiąsias pedagogų atestacijos komisijas, kad jos neslopintų švietimo reformos labui dirbančių mokytojų iniciatyvos netaktiška ir nekokybiška kritika, o rodytų mokytojui daugiau geranoriškumo ir konsultuotų juos.

4. Atestacijų metu atsižvelgti į mokytojų - studentų praktikų vadovų - darbą (numatyti atestacijos nuostatuose tokį punktą).

Dėl finansavimo

1. Įgyvendinant švietimo reformą, didėja plataus profilio

pedagogų reikšmė ir poreikis. ŠPI rengiami pradinio mokymo pedagogikos ir antrosios specialybės (dailės, kūno kultūros, muzikos, ikimokyklinio ugdymo, darbų) mokytojai. Dvigubų specialybių specialistų rengimas reikalauja papildomų finansinių sąnaudų. PMP specialybės studijos apima 160 kreditų, o su antrąja specialybe - 200 kreditų. Prašytume padidinti dvigubų specialybių studijų finansavimą 20 proc..

2. Inicijuoti nutarimą dėl valstybės idėtų lėšų, rengiant specialistus, kompensavimo. Tai skatintų absolventus ieškoti darbo pagal savo specialybę ne tik didžiausiuose šalies miestuose, bet ir rajonuose, kur trūksta pradinių klasių mokytojų.

3. Operatyviau ir lanksčiau spręsti kreditų suteikimo ir gražinimo studentams klausimą.

Dėl meninio ir muzikinio ugdymo situacijos

1. Daugiau dėmesio skirti vaikų muzikiniams ugdymui. Tam reikia: a) gerinti bazę (trūksta kokybiškų muzikos instrumentų, dainų rinkinių, įrašų, aparatūros), b) gerinti mokytojų darbo sąlygas (jie ypač skundžiasi blogomis popamokinio darbo sąlygomis su choralais, orkestrais, ansambliais).

2. Siekti, kad būtų aprobeuojamos ir propaguojamos tik tokios mokymo programos, vadovėliai ir kitos mokymo priemonės, kurios tikrai atitinka mūsų šalies muzikinės kultūros tradicijas ir poreikius, kurios yra moksliai pagrįstos, įrodytos realiais tyrimais ir parodytas jų tinkamumas visuotiniam taikymui mokyklose.

3. Meninio ir muzikinio ugdymo sekcija pritaria Lietuvos muzikos mokytojų asociacijos rezoliucijai, paskelbtai leidinyje "Muzikos barai" (1996; Nr. 13-14). Sekcija pritaria Lietuvos muzikos mokytojų asociacijos bei Lietuvos muzikų draugijos kreipimuisi į Lietuvos Respublikos Prezidentą, Seimą, Švietimo ir mokslo, Kultūros ministerijas, Lietuvos visuomenę dėl dabartinių muzikinio ugdymo bendrojo lavinimo mokyklose problemų, priimtam šių draugijų išplėstiname susirinkime Lietuvos kompozitorių sąjungoje 1996 m. spalio 15 d.

Dėl leidybos

1. Konferencijos dalyviai kreipiasi į Švietimo ir mokslo ministeriją, kad ji suteiktų finansinę paramą "Zvirblių tako" žurnalui, kuris mokytojų pageidavimu turi būti leidžiamas kiekvieną mėnesį.

Nukelta į 8 p.

KONFERENCIJAI "PRADINIS UGDYMAS: RETROSPEKTYVA IR PERSPEKTYVA" PASIBAIGUS

Atkelta iš 7 p.

2. Skatinti "Dialogo", "Mokyklos", "Zvirblių tako" redakcijas, kad jos daugiau dėmesio skirtų straipsniams pasaulio pažinimo, integruoto mokymo klausimais.

3. Rasti galimybių finansiškai remti ŠPI pradėtą leisti straipsnių rinkinį "Pradinis ugdymas", skirtą pradiniam ir ikimokykliniam ugdymui.

4. Būtina siekti, kad vadovėliuose, kurie leidžiami pakartotinai, nebūtų dalykinių ir metodinių klaidų.

5. Rasti galimybių aprūpinti šalies mokyklas vaizdinėmis primonėmis, ypač pagal pasaulio pažinimo programą.

6. Garantuoti, kad nauji vadovėliai mokyklas pasiektų iki rugsėjo 1 d.

Kiti pasiūlymai

1. Kūno kultūros dėstytojai ir mokytojai kreipiasi į Švietimo ir mokslo ministeriją, kad ji kontroliuotų, jog ateityje nebūtų statomos mokyklos be sporto salių ar bent jau specialių sporto klasių.

2. I - IV klasių mokinių kūno kultūros programoje tikslinga mokomąją medžiagą papildyti nauju skyriumi "Judešių koordinacijos ugdymas".

3. Skatinti aukštųjų mokyklų bendradarbiavimą su šalies mokyklų bendruomenėmis ieškant gabių pedagoginei veiklai moksleivių, neformaliomis rekomendacijomis siunčiant juos į pedagogines studijas.

4. Aprūpinti Švietimo ir mokslo ministerijos patvirtintais naujais dokumentais, kuriuos gauna švietimo skyriai, ir Šiaulių pedagoginį institutą.

5. Greičiau parengti mokymo standartus.

ŠPI Rektoratui, Senatui, Pedagogikos fakulteto dekanatui, katedroms

1. Atsisakyti siauro dalykininko rengimo. Rengti universalaus tipo mokytoją, gebantį dirbti permanentinėje ugdymo sistemoje.

2. Plėsti pedagogines praktikas mokyklose ir ikimokyklinėse įstaigose, skatinti studentų aktyvumą žemesniuose kursuose.

3. Skatinti alternatyvių vadovėlių, papildomų mokymo priemonių rengimą.

4. Steigti eksperimentinius būsimųjų pedagogų fakulteto skyrius Šiaurės Lietuvos apskričių centruose.

5. Spręsti Profesinės orientacijos fakulteto absolventų priėmimo į ŠPI pagal specialią sutrumpintą studijų programą galimybes.

6. Skatinti mokslinius studentų tyrimus nuo pat studijų pradžios.

7. Įvairinti ir tobulinti mokyklų ir instituto bendradarbiavimo formas (masinės, grupinės, individualios, epizodinės ir sistemingos).

8. Vertinant, atestuojant dėstytojus neapsiriboti vien tik mokslinių publikacijų išskaičiavimu.

9. Pertvarkant studijų turinį, šalinti per dideles akademiškumo apraiškas; profiluoti ir diferencijuoti kiekvieną konkretų dėstomąjį dalyką, atsižvelgiant į ateities mokyklos poreikius.

10. Kelti didesnius reikalavimus ir dėstytojų atsakomybę už mokslinių publikacijų, pranešimų kokybę, už mokslinio darbo turinio ir mokyklos poreikių derinimą.

11. Dažniau rengti atskirų katedrų konferencijas, seminarus pradinių klasių mokytojams.

12. Dažniau ir įdomiau informuoti Lietuvos pedagogus apie ŠPI išleistus naujus leidinius, siekti, kad (mokytojų pageidavimu) jie pasiektų visus Respublikos kampelius.

Apskričių, rajonų švietimo skyrių vedėjams, mokytojams

1. Gerinti pradinių klasių mokinių ugdymą:

a) ugdyti vaikų gebėjimus,

b) mokyti vaikus dirbti bendradarbiaujant,

c) ugdyti vaikų kūrybiškumą,

d) stiprinti mokinių saugumo jausmą,

e) skatinti mokytojus kurti individualias ugdymo programas.

2. Mokyti ir skatinti mokytojus apibendrinti savo patirtį ir tinkamai ją pateikti raštu ir žodžiu adresatui.

3. Rūpintis jos propagavimu (metodiniai straipsniai, dalyvavimas konferencijose, vadovavimas pedagoginei praktikai, seminarai).

Šiaurės Lietuvos dialektologijos ir etnokultūros centras Institute

Atkelta iš 2 p.

skudučiuojančia. Etnokultūra, liaudies meną suprantame kaip istorinį faktą, kaip tai, kas kažkada buvo, bet nebeegzistuoja šiandien. Tačiau taip nėra. Etninė kultūra gyva, norime to ar ne. Tik mes galbūt šito nesuvokiame. Gyvename šiaip sau, be prasmės. Juk ne šiaip sau pradinė mokykla remiasi etniniu principu. Lengva sužinoti, perskaityti, kaip gyventa, elgtasi anksčiau, bet daug sunkiau įprasminti šiandienos kontekste. Centro veikloje bus bandoma nepabėgti nuo XX a. pabaigos gyvenimo. Studentus domina paslaptingas ornamentų ir simbolių pasaulis, dainų, pasakų ar šokių kilmė, visatos sandara. Kreipiasi studentai ir norėdami daugiau žinoti apie vestuves, jų prasmingą organizavimą ir eiga, apeigų kilmę.

Rugsėjo 19 d. centras kvietė studentus ir dėstytojus atvykti į pirmą susitikimą. Žmonių atvyko nedaug, bet susirinko tie, kurie tikrai domisi etnokultūra ir dialektologija. Centras surengė vakaronę "Iš praktinių ekspedicijų sugrįžus", į kurią buvo kviesti studentai iš visų Lietuvos aukštųjų mokyklų. Atvyko iš VDU ir Klaipėdos universiteto. Vakaronėje studentai pasakojo, kur jie važiavo praktiku metu, ką veikė, su kokiais žmonėmis susitiko, kokių netikėtumų jiems nutiko ir t.t.

Rugsėjo 25 d. buvo J. Vaiškūno paskaitų ciklas "Lietuvių etnoastronomija ir kosmologija", tikrai daug ką sudomins. Lapkričio mėnesį planuojamas V. Povilionienės koncertas, vakaras "Gamtos garsų skambėjimas", kuriame bus klausomasi Instituto studentų muzikos. Vienas didesnių kitų metų renginių - konferencija "Ragana lietuvių kultūroje" (kovo mėnesį).

Abi centro vadovės akcentavo, kad tai tik pati pradžia, tai tik centro veiklos užuomazgos. Neseniai buvo gauta patalpa centro veiklai, kuri dabar tvarkoma. Ateityje centras numato išplėsti savo veiklą. Bus skaitomos įvairios paskaitos, yra galimybė parašyti Šiaurės Lietuvos tarmių žodyną, nes medžiagos tam turima pakankamai. Doc. J. Švambarytė pasakė, kad dėl finansinės pagalbos galbos kreipėsi į Šiaulių miesto savivaldybės kultūros skyrių. Tikimasi, kad ateityje centro veiklą parems įvairios organizacijos, turtingesni žmonės, nes toks centras tikrai labai reikalingas. Linkime sėkmės visiems jame dirbantiems!

Pedagogikos fakulteto dekanatas nuoširdžiai
užjaučia Meno pedagogikos katedros dėstytoją Ramutę
Gaučaitę dėl mylimo brolio mirties.

Redakcijos adresas: P. Višinskio 25, Šiauliai.
Tel.: 438885, faks. 435459

Spausdino "Titnago" spaustuvė, Vasario
16-osios g. 54 Šiauliai. Tiražas 300 egz.
Užsak. Nr 3233 SL 575.

PEDAGOGAS

REDAKTORIUS
Z. RIPINSKIS